

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Petry Venclové, Ph.D. ve věci

žalobce: **T. M.**
zastoupen JUDr. Martinem Zbořilem, advokátem
sídlem Komenského 256/23, 500 03 Hradec Králové

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČO 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 74730/2021/ODSH/8, ze dne 5. 10. 2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal soudu dne 20. 10. 2021 žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Městského úřadu Chrudim (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 8. 2021, č. j. CR 045571/2021

Shodu s prvopisem potvrzuje

ODP/Če. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla zamítnuta žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí v příkazním řízení, jež bylo vyhotoveno dne 29. 12. 2020 pod č.j. CR 073413/2020 ODP/Če.

II. Podkladové rozhodnutí v přestupkovém řízení

2. K podkladovému rozhodnutí - jednalo se o příkaz ze dne 29. 12. 2020 vydaný dle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále též jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kterým byl žalobce uznán vinným za přestupky proti zákonu o pozemních komunikacích a byl mu uložen trest pokuty ve výši 5.000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Přestupky měl spáchat dne 14. 10. 2020, přičemž tyto byly zjištěny v rámci silniční kontroly prováděné příslušníky Policie ČR.

III. Řízení o žádosti žalobce o prominutí úkonu ve správním řízení

3. Žalobce posléze před správními orgány tvrdil, že mu příkaz ze dne 29. 12. 2020 nebyl doručen. Dne 19. 7. 2021 podal ke správnímu orgánu I. stupně žádost o prominutí úkonu a společně s ní odpor proti příkazu. V žádosti a odporu uvedl, že o příkazu se dozvěděl až dodatečně a namítl, že u jeho osoby je vedena adresa X, na kterou mělo být doručováno a která je správním orgánům známa. Tato adresa je správním orgánům známa a tuto adresu sdělil i policejnímu orgánu při silniční kontrole dne 14. 10. 2020, ze které vzešlo zjištění o přestupcích. Příkaz tak nemohl nabýt právní moci dnem 23. 1. 2021. Policii při kontrole dne 14. 10. 2020 nepodepsal jakýkoli dokument, nebyl poučen o svých právech.

4. Orgán I. stupně usnesením ze dne 11. 8. 2021, č. j. CR 045571/2021 ODP/Če žádosti žalobce o navrácení v předešlý stav nevyhověl. Uvedl, že písemnost (příkaz) bude považována za doručenou dnem 14. 1. 2021. K odůvodnění poukázal především na to, že žadatel si po silniční kontrole dne 14. 10. 2020 musel být vědom toho, že mu bude úřady doručována korespondence. Písemnosti byly doručovány na adresu trvalého pobytu vedenou v příslušné evidenci. Jiný záznam o adrese (jak tvrdí nyní žalobce - pozn. soudu) se ve spisovém materiálu nenachází. Účastník nevyužil jinou možnost doručování, resp. doručování na jinou adresu. Jelikož nebyly prokázány závažné důvody, jež by nastaly bez zavinění, ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu, nebylo žádosti vyhověno.

5. Žalobce se ve správním řízení bránil odvoláním, jež posléze vyústilo ve vydání žalobou napadeného rozhodnutí. V odvolání uvedl, že neměl povědomí o jakémkoli správním řízení, jež by následovalo po silniční kontrole dne 14. 10. 2020. Uvedl opakovaně, že jeho doručovací adresa byla správním orgánům známa, sděloval ji příslušníkům Policie ČR při uvedené silniční kontrole. Na podporu svých tvrzení o adrese k doručování nenavrhl jakýkoli důkaz, ostatně tak jako v řízení před orgánem I. stupně.

6. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V podstatném uvedl, že rozhodnutí v příkazním řízení bylo doručováno účastníku v souladu se zákonem na adresu jeho trvalého pobytu. Konstatoval, že příslušníkům Policie ČR nebyla jiná adresa účastníka sdělena a rovněž nemá v registru obyvatel vedenou jakoukoli jinou adresu. Žalovaný výslovně uvedl, že není zřejmé, jak by správním orgánům mohla být známa jiná adresa k doručování – tedy adresa X. Správní orgány tudíž postupovaly správně, účastníky se měl o svá práva brát a být bdělý. Odvolání proto bylo zamítnuto. Dne 11. 10. 2021 bylo rovněž zástupci žalobce sděleno, že věc byla

těž posouzena jako podnět k přezkumnému řízení dle § 92 odst. 1 správního řádu. Předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení následně nebyly shledány.

IV. Obsah žaloby

7. Žalobce v podané žalobě brojí proti napadenému rozhodnutí žalovaného a navrhuje, aby bylo soudem zrušeno spolu s rozhodnutím prvostupňovým. V žalobě rekapituluje vývoj věci (viz část odůvodnění shora, žalobce jej popisuje shodně). V žalobních bodech argumentuje obdobně jako v podaném odvolání. Tvrdí, že správním orgánům byla známa jeho jiná doručovací adresa v obci X, odlišná od adresy trvalého pobytu v Y. Opakuje, že ji uvedl při silniční kontrole. Namítá, že část odůvodnění příkazu je nepřipadná. Policii ČR při silniční kontrole dne 14. 10. 2021 jakoukoli listinu nepodepsal, nebyl poučen so svých právech. Nebyl správně zjištěn skutkový stav, který by byl zjištěn tak, že by o něm nevystaly důvodné pochybnosti. Ke svému prakticky jedinému nosnému žalobnímu tvrzení o existenci a známosti jiné doručovací adresy ve správním řízení předložil jako důkaz kopii poštovní obálky orgánu I. stupně s doručovacími údaji na adresu X, s datem 09. 12. 2021. Odkázal na spis vedený pod sp. zn. CR 045219/561/2021.

8. Na výzvu soudu k předložení dalších důkazů o známosti doručovací adresy, jež byla vydána v rámci zájmu o zjištění skutečného stavu věci, žalobce předložil své čestné prohlášení a čestné prohlášení dalších dvou osob, ve kterých se uvádí, že při kontrole příslušníky Policie ČR dne 14. 10. 2020 byla uvedena doručovací adresa a předán též telefonický kontakt na žalobce. Dále uvedl, že policisté při kontrole nepostupovali správně, jelikož se záležitost týkala technického stavu vozidla. V pozdějším podání též namítl nesprávnou místní příslušnost.

V. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a spisový materiál. Navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám uvedl, že žalobce v přestupkovém řízení adresu pro doručení neuvedl. Adresa v obci X nemohla být orgánům známa. Pokud žalobce po podání žaloby předložil kopii poštovní obálky s doručovací adresou X, jednalo se o doručování jiné listiny ze dne 8. 12. 2021, tedy z doby, kdy již žalobcova doručovací adresa byla známa.

VI. Posouzení věci krajským soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s.

11. Žaloba není důvodná.

12. Soud na základě shora uvedeného popisu věci uvádí, že jedinou podstatnou otázkou pro soudní řízení, jež se týká neplatnosti doručení, odkazem na navrácení v předešlý stav, je posouzení toho, zda byl žalobci správně a účinně doručen příkaz vydaný orgánem I. stupně dne 29. 12. 2020. Další námitky žalobce o chybném postupu příslušníků Policie ČR při silniční kontrole a technickému stavu vozidla nejsou podstatné, stejně tak jako opožděná námitka týkající se místní příslušnosti. Soudní řízení totiž není vedeno k přezkoumání (průběhu) přestupkového řízení, nýbrž ve věci neplatnosti doručení příkazu. Teprve až poté, co by žalobci bylo dáno za pravdu v otázce chybného postupu při doručování, by se

mu otevřela „časová“ cesta k posouzení jeho námitek, jež směřují k průběhu přestupkového řízení, tedy však s výjimkou finálního kroku spočívajícím v doručení příkazu.

13. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) se podává, že rozhodnutí, jímž nebylo prominuto zmeškání lhůty k podání odporu proti příkazu, podléhá soudnímu přezkumu, neboť jej lze považovat za úkon správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. K tomu srovnej např. rozsudky NSS ze dne 28.7.2011, č.j. 8 As 9/2011-28, ze dne 15.9.2016, č.j. 3 As 248/2015, či ze dne 30.3.2022, č.j. 4 As 192/2019-66, odstavec 42. Citovaná rozhodnutí jsou obdobně přenositelná na právní úpravu zavedenou zákonem č. 250/2016 Sb., účinnou od 1.7.2017. (Shora uvedená a další rozhodnutí NSS jsou veřejně dostupná na <http://www.nssoud.cz>)

14. Podle ust. § 24 odst. 1 a 2 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty* (odst. 1). *Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena* (odst. 2).

15. Podle ust. § 41 odst. 1, 2 a 4 správního řádu *navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit* (odst. 1). *Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok* (odst. 2). *Správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění* (odst. 4).

16. Z již uvedeného rozsudku NSS ze dne 30.3.2022, č.j. 4 As 192/2019-66, odstavec 21 rovněž plyne, že „... ač § 24 odst. 2 správního řádu odkazuje ve svém textu na § 41 téhož zákona, neznamená to, že by institut neplatnosti doručení (resp. určení okamžiku, kdy došlo k doručení) a institut prominutí zmeškání lhůty byly identické. Jedná se o dva samostatné právní instituty, byť pro jejich aplikaci správní řád stanovil shodné podmínky právě v § 41 (viz také rozsudek Krajského soudu v Plzni, ze dne 19.6.2013, č.j. 17 A 29/2013 - 27, publikovaný pod č. 4793/2013 Sb. NSS). Z uvedeného vyplývá, že beze zbytku není pro účely posouzení výše vymezené sporné otázky použitelná judikatura týkající se usnesení o prominutí zmeškání lhůty podle § 41 správního řádu.“

17. V nynější věci jde o posouzení doručení příkazu ze dne 29.12.2020 pod č.j. CR 073413/2020 ODP/Če, jež byl doručován Městským úřadem v Chrudimi (MěÚ Chrudim).

18. Z obsahu správního spisu se podává, že Policie ČR dne 21.10.2020 správnímu orgánu I. stupně, tedy odboru dopravy MěÚ Chrudim doručila oznámení o dopravním přestupku žalobce, k němuž mělo dojít dne 14.10.2020 v 11:53 hodin v obci Hrochův Týnec. V oznámení je popsán charakter přestupcového jednání, dále též to, že jednání bude oznámeno ke správnímu orgánu a též je uvedeno, že řidič odmítl uvést adresu pro doručování i telefonický kontakt. Po řádném poučení se nevyjádřil a odmítl oznámení podepsat. Oznámení Policie ČR bylo doplněno úředním záznamem policie z téhož dne o obdobném obsahu, ze kterého plyne, že přestupek, vzhledem k jeho charakteru nelze řešit na místě. Je uvedeno, že řidič se choval odmítavě a arogantně, ve vozidle nebyli spolujezdci. Ve správním spisu je též založen rukou vyplněné oznámení přestupku, vyhotovené

příslušníky Policie ČR, patrně na místě silniční kontroly. Z ručně vyplněného oznámení lze vyčíst, že adresu pro doručování řidič „odmítl uvést“, rovněž tak jako telefon. Vyjádření řidiče není uvedeno s poznámkou „řidič odmítl podepsat“. Vozidlo bylo bez spolujezdců, byl pořízen záznam z osobní kamery. Ve správním spise je poté založena kopie evidenční karty řidiče a následuje již předmětný příkaz, jehož doručení je napadeno.

19. Příkaz byl účastníku (žalobci) doručován Českou poštou v obálce s modrým pruhem na adresu Y. Jedná se o adresu trvalého pobytu žalobce, jež je uvedena v evidenční kartě řidiče. Žalobce tuto adresu nezpochybňuje. Zásilka byla poštou vrácena odesílajícímu orgánu dne 15. 1. 2021 s tím, že adresát nebyl zastižen, byla uložena a následně též vrácena odesílateli.

20. Na shora uvedeném postupu, jak v rámci silniční kontroly, při vedení správního řízení a též při doručování příkazu soud neshledal jakékoli pochybení, jež by molo být vyhodnoceno ve prospěch žalobních požadavků žalobce. Především soudu nezbyvá než vyloučit případnost žalobcova tvrzení o tom, že správnímu orgánu byla známa jiná adresa pro doručování než adresa jeho trvalého pobytu. Ze záznamu silniční kontroly plyne zcela zřejmý opak toho, co nyní tvrdí žalobce v žalobě. Soud nenalezl ani náznak toho, že by žalobce měl policistům při silniční kontrole sdělovat adresu či svůj telefonní kontakt. Naopak se v záznamu nadto uvádí, že řidič se choval odmítavě. Soud k tomu uvádí, že neshledal jakýkoli důvod k tomu, aby pochyboval o tom, jak silniční kontrolu popsali příslušníci policie v oznámení. Pokud by totiž řidič nebyl spokojen s průběhem kontroly a s postupem policistů, případně se zapsanými skutečnostmi, měl přímou možnost toto své vyjádření písemně do oznámení uvést. Takový postup však žalobce nezvolil, oznámení ani nepodepsal a později v žalobě ohledně adresy tvrdil opak, který nebyl s to jakkoli podložit. Svým žalobním tvrzením žalobce fakticky obviňuje policisty z nepravostí, a to bez jakéhokoli zřejmého důvodu.

21. Při takto zjištěném stavu správní orgán postupoval správně, když příkaz doručoval na adresu trvalého pobytu, jež byla v dané době jedinou známou adresou žalobce. Za takto zjištěného stavu má soud rovněž za to, že ob stojí jak potvrzené negativní rozhodnutí orgánu I. stupně z 11. 8. 2021 k žádosti o neplatnost doručení, tak žalobou napadené rozhodnutí. Nejednalo se totiž při doručování o stav, kdy žalobce pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout.

22. K později doplněným tvrzením a důkazům soud uvádí následující. Především je třeba vzít na zřetel to, že ve správním řízení (i během odvolání) žalobce nejprve toliko uváděl, že doručovací adresa byla orgánům známa. V prvním podání i v odvolání bez jakéhokoli dalšího důkazu tvrdil, že adresu i telefon policistům sděloval. Přitom si sám musel být vědom toho, co zápis o silniční kontrole, resp. oznámení přestupku obsahuje. Obsah správního spisu však hovoří o opaku toho, co žalobce tvrdil a tvrdí. V žalobě takto svoji důkazně holou argumentaci nejprve opakoval. Později předložil kopii obálky s datem 09. 12. 2021 (čl. 34 soudního spisu), na které je uvedena adresa X. Z uvedeného se však podává, že byla vyhovena na základě informací o adrese až poté, co byl doručován předmětný příkaz. Jinými slovy adresa na obálce nemůže sloužit jako důkaz pro tvrzení, že adresa pro doručení byla známa již prosinci 2020 či lednu 2021. Soud proto předloženou listinu předběžně vyhodnotil a uzavřel, že jako důkaz ji provádět nebude, neboť není jakkoli způsobilá přispět k vyhodnocení informací o adrese k datu o jeden rok dřívější. Nezbylo než vycházet z obsahu správního spisu.

23. Obdobně soud neprovedl k důkazu předložená čestná prohlášení žalobce a dalších dvou osob o tom, že adresa a telefonický kontakt byly příslušníkům policie sděleny. Soud má tato listiny za účelově vyhotovené, neboť jsou opět ve zcela zřejmém rozporu s popisem stavu při silniční kontrole a též jakkoli nekorespondují s fotodokumentací na místě kontroly, kde krom patrně osoby žalobce a policisty nevystupují další osoby. Na účelovost listin soud rovněž usoudil z toho, že „nové“ tvrzení o svědčích při silniční kontrole bylo žalobcem koncipováno až na přímou výzvu soudu k doložení důkazů k tvrzením. Argumentace a tvrzení o svědčích nebyla v rámci správního řízení ani naznačena. Čestné prohlášení žalobce má soud proto za nevěrohodné, rovněž tak jako čestné prohlášení I. H. a Z. K. V čestném prohlášení I. H. (provozovatelky vozidla) i Z. K. je uvedeno, že žalobce mobilní telefon nevlastní, přitom žalobce uvádí, že kontaktní číslo uvedl – nespecifikuje či. Opožděně předložená čestná prohlášení jsou v přímém rozporu se skutečnostmi zapsanými příslušníky policie ČR, přičemž příslušníci policie neměli, na rozdíl od žalobce a jemu spřízněných osoby, jakýkoli zájem na věci. Jinými slovy, policisté neměli důvod, aby adresu a telefonní číslo nezaznamenali, a to za situace, kdy stěží mohli mít povědomost o tom, že na trvalé adrese se žalobce nezdržuje a tudíž bude v další fázi řízení třeba zvažovat otázku doručovací adresy. Nebylo na místě rozhodnutí žalovaného pro uvedenou skutečnost rušit, neboť žalovanému nebylo postupem žalobce vůbec umožněno na později nadnesenou argumentaci a důkazy reagovat. Soud se tak opět vrací k závěru o patrné účelovosti tvrzení žalobce.

24. Pokud se chtěl žalobce vyhnout negativním účinkům fikce doručení za situace, kdy se nezdržuje na adrese trvalého pobytu, měl možnost tak učinit vícero způsoby, jež orgán I. stupně popsal na str. 3 usnesení ze dne 11. 8. 2021. Mohl především do evidence obyvatel nahlásit adresu pro doručování, mohl zřídit dosílací adresu u České pošty s.p. nebo si mohl zřídit datovou schránku. Taktéž se sám mohl u orgánu I. stupně informovat o stavu přestupkového řízení. Bylo zřejmé, že se bude jednat o správní orgán v Chrudimi jako místně příslušný dle místa spáchání přestupku (§ 62 odst. 1 zákon o odpovědnosti za přestupky) a nikoli orgán v místě trvalého bydliště žalobce. Policie ČR totiž s řidičem řešila jeho přestupky proti silničnímu zákonu a nikoli přímo otázku technického stavu vozidla. Ze správního spisu se podává, že porušení povinností provozovatelky vozidla bylo samostatně nahlášeno na Městský úřad Nové Město nad Metují.

VII. Závěr a náklady řízení

25. Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí ztotožňuje s výsledky správního řízení a se závěrem vysloveným v rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutí žalovaného za přezkoumatelné a dostačujícím způsobem odůvodněné.

26. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

27. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 6. dubna 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu